

soner, der er meddelt midlertidig opholdstilladelse efter loven om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., eller personer der efter udlændingeloven er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold her i landet.

Hertil kommer, at det må kræves, at repatrieringshjælp kun ydes til personer, der har haft opholdstilladelse og bopæl i Danmark i en længere periode. I modsat fald vil det være meget nærliggende at misbruge ordningen ved at søge opholdstilladelse her i landet for hurtigt derefter at vende tilbage til hjemlandet med repatrieringsstøtte.

Det foreslås på den baggrund, at ordningen alene kommer til at omfatte udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, og som med henblik på varigt ophold har boet her i landet i mere end de sidste 3 år. Det vil således normalt kun være personer, der har tidsbegrænset opholdstilladelse her i landet, der kan få repatrieringsstøtte.

3 års grænsen har sammenhæng med reglen i udlændingelovens § 19, der omhandler mulighederne for at inddrage en udlændings opholdstilladelse, såfremt grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede. Det følger af udlændingelovens § 19, at en opholdstilladelse efter §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, ikke kan inddrages, selv om grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, såfremt udlændingen med henblik på varigt ophold har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

Såfremt repatrieringshjælp kunne ydes efter kortere tids ophold i Danmark end det i udlændingelovens § 19 nævnte, ville det være muligt for en udlænding, som måtte være klar over, at grundlaget for opholdstilladelsen inden for kort tid ville bortfalde, at søge og få repatrieringshjælp i forbindelse med sin hjemvenden, uanset at vedkommende inden for ganske kort tid ville være forpligtet til at udrejse af Danmark som følge af inddragelse eller bortfald af opholdstilladelsen. I så tilfælde ville der i realiteten ikke være tale om en frivillig repatriering, og det ville derfor ikke være i overensstemmelse med formålet med repatrieringsordningen, hvis der kunne ydes støtte.

Målet med en repatrieringsordning for indvandre-re er, at de mennesker, der benytter sig af ordningen, skal ydes økonomisk hjælp med henblik på en definitiv tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Repatrieringshjælp bør derfor ikke kunne ydes til personer, som efter at de har forladt Danmark vil have et retskrav på at kunne vende tilbage og opnå opholdstilladelse her i landet.

I relation til gifte og samlevende foreslås reglerne derfor udformet således, at personer, der er gift med

eller samlever med en person med fast bopæl her i landet, alene kan ydes hjælp til repatriering, hvis de vender tilbage til hjemlandet sammen med ægtefællen eller samleveren.

For yderligere at hindre misbrug af ordningen foreslås en generel bestemmelse, hvorefter en person kun kan modtage repatrieringshjælp én gang.

Det bemærkes, at børn under 18 år normalt ikke meddeles en selvstændig opholdstilladelse, såfremt de er indrejst og har ophold her i landet sammen med begge eller en af deres forældre. Mindreårige børn af personer, der opfylder de ovennævnte krav, vil, når de repatrierer sammen med en eller begge forældre, være omfattet af forslaget til en repatrieringsordning for indvandrere, uanset varigheden af deres ophold her i landet.

Personer, der har opnået dansk indfødsret, vil ikke være omfattet af ordningen.

3. Hvilket land kan den repatrierende vende tilbage til

Ved afgrænsningen af, hvilket land de repatrierende kan vende tilbage til med støtte, foreslås anvendt betegnelsen »hjemland eller tidligere opholdsland«. Dette indebærer, at statsløse personer vil kunne være omfattet af ordningen ved en tilbagevenden til det land, hvor de pågældende tidligere har boet. Endvidere vil en person, der mange år forud for indrejsen til Danmark, har haft bopæl i et andet land end det land, hvortil vedkommende har statsborgerlig tilknytning, eller hvor vedkommende er født, kunne få repatrieringshjælp med henblik på at vende tilbage til dette land.

4. Repatrieringshjælpen

Det foreslås, at hjælpen skal omfatte de samme elementer som den hjælp, der efter den gældende ordning ydes til flygtninge m.fl.

Hjælpen til en flygtning eller en indvandrer vil således omfatte betaling af billet til fly, tog m.v. til et sted i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og der vil kunne ydes hjælp til betaling af overfladetransport af personlige ejendele samt af udstyr, der er nødvendigt for ansøgerens eller familiens erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Herudover vil hjælpen til en flygtning eller indvandrer omfatte et kontantbeløb til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og til rejseudgifter i øvrigt.

Et sådant beløb ydes i dag efter den gældende ordning til flygtninge m.fl. og udgør maksimalt 5.118,00 kr. pr. person, dog højst 25.000 kr. pr. familie.